

KOVÁCS VILMOS
(1927–1977)

BIKAHÁTON

*Hegy hátán hegy: púpos, csorba,
elvarázsolt, alvó csorda,
földdé döngölt ezer évek.*

*Elszállt lelkük, pásztorének
leng a század kormos egén.*

*S álmában egy tarka tehén,
hadak tiport útja mellett,
bömbös táltos bikát ellett.
Szeme csillag, csupa szikra,
a homloka csapott szikla,
szakadék az orra lika,
langy párája alkony-lila,
villás szarva karácsonyfa,
hegyén a hold lyukas, csonka,
kék patakot vizek csökjé,
hamis gyöngyszem minden csöppje,
bozót-szőre féрге farkas,
öt patája hernyótalpas,
lába között atommáglya,
s tehén-jámbor falum hágja.*

*Bikám, bikám, táltos bikám,
van nekem egy vaskarikám,
fából csinált, ezer éves,
tatár, török, magyar véres,
orrodha ha befűzhetném,
falum, riadt, jámbor tehén,
tarka anyád fehér nénje
patádtól tán nem is félne.*

*Balga álom: táltos bika
orrlikában vaskarika,
fakarika, talizmánom.
Bolond Krisztus bikaháton.*